



A gdje je nestao Dukatino?

Bilo je to prije koju godinu kada se našem timu filmaša pridružio još jedan član. I iako smo svi bili žuti i veseli, on je bio žuci, veseliji i svakako mekaniji. Riječ je o Dukatinu, liku koji je obilježio brojne naše akcije i okupljanja.

Otada je postao dio naše svakodnevice, dijelio je letke s nama, opskrbljivao nas jogurtima, pudinzima, uvijek pazio na našu razinu šećera u krvi, ali najvažnije od svega, uveseljavao je one najmlađe ljubitelje filma. Bio je s nama na svakoj projekciji i akciji i toliko smo navikli na njega da smo ga uzimali zdravo za gotovo. Sve dok se ove godine nije dogodilo taj nemili dan kada smo mislili da smo izgubili Dukatina!

Bezbrizno smo sjedili jedne sasvim obične nedjelje ispred Edisona čekajući novu akciju za najmlađe kada se Dukatino nije pojavio. Prolazile su beskonačne minute, a njega nije bilo. Tada smo shvatili - nema akcije bez Dukatina, nema više jogurta i mekanih zagrljaja. Sve su nas prošli trnci, nismo znali gdje da ga tražimo.

Odakle zapravo Dukatino dolazi? Što je on točno i gdje živi? Nikada prije o tome nismo razmišljali, možda dolazi iz predivne zemlje gdje teče med i jogurt, a mliječni proizvod možes ubrati na svakom drvetu. Bilo kako bilo, nismo znali kako doći do Dukatina i bojali smo se da nam više nikada neće doći. A onda se dogodilo, zaskočio nas je s leđa skupa sa desecima malih obožavatelja koje je pokupio po putu.

Bezbrizno je i pomalo frajerski odmahnuo rukom, a mi smo znali da to znači da nas neće napustiti. Možda nekad zaspi, nekad gunda da mu je vruće i da mu se ne da, nekad i prestraši malu djecu, ali ništa od toga nije namjerno i mi znamo da je svakom normalnom Dukatinu zapravo čast biti dio Four river film festivala.

Karla Mirčevski

Malo kuglanje za velike ljude

Mališani koji su se igrom slučaja (ili možda prije voljom svojih roditelja koji su u pravom karlovačkom duhu toplo nedjeljno jutro odlučili provesti na kavi) nisu mogli sakriti iznenađenje kada se delegacija nekakvih sumnjivih mladih ljudi neprimjetno infiltrirala na njihovo igralište ispred Edisona i bez pitanja i pardona počela razmicati konjiće za njihanje. Šok i neverjica postali su još veći kada je na scenu stupio i Dukatino, ali je upravo je on ubrzo u svoj svom žutilu i nespretnosti, vratio osmjeh djeci na lica. Kasnije su se i ti sumnjivi veliki dečki i cure pokazali kao pravo ugodno iznenađenje kada su izvadili šarene kugle, čunjeve, papire i škarice. Svi su znatiželjno, ali još pomalo sramežljivo prilazili šarenoj skupini sve dok se tepih ispred Edisona nije pretvorio u najšareniju manufakturu koju ste ikad vidjeli. Obični čunjevi malo po malo postajali su leptiri, slonovi, miševi,

zečevi, vampiri i sve ostalo čega se dječja mašta mogla dosjetiti.

Kada su svi čunjevi poprimili svoj konačni oblik i obukli najnovije kreacije na životinjski uzorak, bilo je vrijeme da mališani napokon isprobaju svoje umijeće kuglanja i pokažu tim čunjevima tko je tamo glavni.

I doista, prije nego su se volonteri, Dukatino i čunjevi uopće snašli, lopte su već letile unaokolo rušeći sve pred sobom, a svako pojedino dijete barem je jednom otrčalo pobjednički krug do roditelja presretno jer je baš ono srušilo zadnji čunj.

Na kraju je Dukatino svim vrijednim sudionicima ove vesele akcije podijelio fine dukatino proizvode, a mi poručujemo svim roditeljima koji su ove nedjelje namjerno ili slučajno propustili jutarnju kavu, da više ne ponavljaju istu grešku jer volonteri filmskog festivala već za idući vikend pripremaju novo iznenađenje za najmlađe.

Možemo samo reći da su akteri i iduće priče puno razigranih mališana, kreativnosti, malo sreće i spretnosti, zarazne količine zabave i jedna veeelika kugla.

Karla Mirčevski



IMPRESSUM

Izdavač:
Kinoklub
Karlovac, Karlovac

REDAKCIJA

Urednica:
Svjetlana Višnić

Grafički urednik:
Aleksandar Plečko

Novinari:
Elena Cvitković
Ana Ivaniš
Karla Mirčevski
Dominik Strikić
Svjetlana Višnić

Fotograf:
Marko Kekić

**Prevoditeljica
za englesko
izdanje:**
Vedrana Mihalić

TISAK
Tiskara Ivan,
Karlovac



**„Crtići, žuto luđilo, dječji
smijeh.“**

Dukatino, donator mekih zagrljaja

KUGLA JE BAČENA

Jedaneasti je rujna, jesenske konture jomekšavaju osjetnu napetost u zraku. Žute kugle spremno čekaju u liniji, iskusne ruke bacača biraju baš najžuću od njih. Pogled prema kraju staze otkriva nepregledni niz čunjeva. Njih 78 u konkurenciji, a samo će jedan... Vješti zamah rukom i žuta kugla zakotrljala se stazom i otkrila dugačku vijugavu stazu filmske trake...

Četiri dana, 78 pregledanih filmova u 7 projekcija i niz popratnih događaja kasnije čunjevi su se razletjeli unaokolo, filmska traka iscrtala je golemu količinu nasmijsanih kadrova po kuglačkoj stazi, a kuglači sklopili paktove, prijateljstva i suradnje sa svojim kuglačkim filmskim prijateljima. Zvuči kao bajka? Filmska revija mladeži – manifestacija koja okuplja najbolje od srednjoškolskog filma – ove godine slavi punoljetnost, a Karlovac se doselila u 12. godini. Karlovački filmaši tako sedmi put ispisuju filmsku bajku po karlovačkim ulicama, ovaj put – u kuglačkom meču. Punoljetna Revija na kuglanje dovodi i svog mlađeg brata – Four river film festival koji će otpuhati cijelih šest svjećica na torti i još jednom pokazati najbolje od

svjetskog srednjoškolskog filma. „Svjetskog“ u najboljem smislu riječi – ove godine nam filmovi u Karlovac dolaze iz čak 35 zemalja svijeta! No, i lokalnog, u najboljem smislu riječi – u filmski se život ta četiri dana uključuju ne samo filmaši, već i vojska volontera, udruge, školarci, rekreativci i svi ljudi dobre volje.

U kuglačkom meču Grand prix osvaja onaj čunj... ovaj... film koji prođe sve kritike i ostane zadnji na kuglačkoj stazi, a tu su i nagrade za svaku od kategorija – igrani, dokumentarni, animirani i film slobodnog stila. Ne zaboravimo da su svi oni, njih 78, već pobjednici, jer su prošli zahtjevni filter selekcijske komisije u sastavu Ana Đorđić, Boško Picula i Dražen Žarković, koji su ih izabrali za finalni kuglački meč između čak 307 prijavljenih filmova! Meč će se održati u sedam rundi, odnosno projekcija u Zorin domu, koje će budno pratiti međunarodni ocjenjivački sud – Daniel Kušan, Vera Schöpfer i Maureen Carrig, Daniel je trenutno najpoznatiji po ekranimaciji

romana Koko i duhovi,

Veru smo upoznali lani kad je prenijela nezaboravnu energiju Screenagersa iz Njemačke, a Maureen je stigla čak „preko bare“, iz Wayne-a. Svakako ćemo ih (skupa s njihovim strašnim sudom) upoznati u sljedećim brojevima Dnevni-ka u boči.

Napetu natjecateljsku atmosferu razbit će bogati popratni program. Žute kugle s igračima ovladat će Zorin domom, kinom Edison, Gradskim muzejom, a kad se spusti mrak, osvijetlit će i Stari grad Dubovac.

Koliko kuglanje dobro ide s filmom, a koliko s glazbom i radionicama?

Odvažite se i bacite kuglu u Karlovcu, 11.-14. rujna!

Svjetlana Višnić

Srijeda, 11. rujna 20:30

*Šanac: Otvaranje Filmske revije
mladeži i Four River Film Festivala*

*1. projekcija natjecateljskog programa
(Belgija, Hrvatska, Danska, Norveška,
Rusija, Slovenija, JAR)*

Europski seminar o filmskom stvaralaštvu mladih

FESTIVALI SVIH ZEMALJA , UJEDINITE SE – U KARLOVCU!



Dobar glas daleko se čuje, a pozitivna energija Four river film festivala još dalje širi. Naime, s posebnim ponosom najavljujemo kako je naš mali grad ove godine domaćin, ne samo stotinama mladih filmaša, već i glavno odredište predstavnika glasovitih europskih filmskih festivala koji se bave upravo srednjoškolskim filmom, a ovdje dolaze da bi prisustvovali drugom Europskom seminaru o filmskom stvaralaštvu mladih.

Prvi takav seminar održan je u Norveškoj, u gradu Trømsu gdje su našu skromnu, ali moćnu delegaciju činile su Marija Ratković Vidaković i Ksenija Sanković. Tamo je odlučeno da će upravo Karlovac biti domaćin idućoj takvoj konferenciji. I riječi postase djelo - sada se Karlovac se sprema tijekom četiri dana ugostiti tridesetak predstavnika europskih festivala koji su djelomično ili potpuno posvećeni filmovima mladih, medijskih pedagoga i članova uspješnih filmskih družina. Svatko od njih održat će prezentaciju, bit će organiziran rad u manjim skupinama, a raspravljat će se okvirno o pet tema koje će biti vodilja kako bi se učinilo sve da važnost ove vrste filmskog stvaralaštva postane i ostane što više prepoznata u svijetu.

Prva od tih tema tiče se komunikacije između samih filmskih festivala te kako poboljšati njihovu suradnju na korist

sudionika. Raspravljat će se i o načinima na koji se filmovi madih mogu uključiti u nastavu medijske kulture te o važnosti ovakvih festivala za lokalnu sredinu jer, zanimljivo je da se čak 12 od 15 ovakvih festivala održava u manjem gradu neke države, a gotovo nikad u glavnom.

Goruće je i pitanje kako privući sponzore za ovakvu vrstu kulturnih događanja jer su srednjoškolci skupina koja je dosta neinteresantna za sponzore, a sudionici će se osvrnuti i na dodatne vrijednosti koje ovakvi festivali donose, odnosno što osim natjecateljskog dijela možemo i trebamo osigurati sudionicima. Sve će to biti zaokruženo završnim okruglim stolom na kojem će osim sudionika seminara sudjelovati i profesori karlovačkih srednjih škola zainteresirani za medijsku kulturu te predstavnici i voditelji filmova koji se nalaze u natjecateljskom dijelu festivala.

Važnost ovakvih konferencija vrlo je velika, komunikacija i izmjena iskustava ključna je da se mladima osiguraju što bolje prilike da pokažu i razvijaju svoju kreativnost i još bitnije, da im dokažemo da se njihovo stvaralaštvo cijeni, da se njihova poruka čuje te im omogućimo dobivanje priznanje za vlastiti trud i rad.

Karla Mirčevski



Film i najmlađi kinoklubaš Mikula - u kinu



Nakon prošlogodišnje uspješne selidbe filmskog 5+, programa za djecu u sklopu Four River Film Festivala i Filmske revije mladeži, i ove godine program se održava u Kinu Edison.

Zbog ovogodišnjeg programa, zavirili smo u mnoge kutke svijeta kako bi vama,

Odakle su pristigli filmovi?

5 KONTINENATA, 35 ZEMALJA, 307 FILMOVA

Prijave za festival otpočele su u ožujku, a prvi film pristigao je iz susjedne države gulaša, čardaša i papričica - Mađarske. Redom su pristizale omotnice iz Zagreba, Varaždina, Dubrovnika, Požege... Treba izdvojiti Foto kino video klub Zaprješić čije filmove je selekcijska komisija pregledala čak 13 puta ove godine.

Ukupno 99 filmova u nacionalnoj kategoriji našlo je svoj put do Karlovca. Filmovima u međunarodnoj kategoriji je bilo nešto teže stići do Hrvatske, ali nije to spriječilo autore iz daleke zemlje klokana, Koreje, Izraela i Drakulinog utočišta da pošalju svoje uratke do nas. 307 filmova iz 35 zemalja našlo se na stolu naše selekcijske komisije.



Što se to kuha u kinoklubu? Dugogodišnji koordinator volontera Hrvoje Zibrat (i prošlogodišnji dobitnik nagrade "Tomislav Begecin" – za najnevidljiviju osobu na festival - izgubio je svoju poziciju. Razlozi tomu ostaju nepoznati, ali redakcija DuB-a dat će sve od sebe da javnosti obznani istinu.

U međuvremenu, proširila se priča o izboru novog Žibija, brojni kandidati krenuli su u borbu, a rješenje problema nije se naziralo. Konačno, nađen je nasljednik Velikog vođe volontera - Filip Božičević, u narodu znan kao Ficko. Nemam pojma kako je došlo do toga. Na Riječnom kinu smo Žibi i ja dijelili posao, a kako se on već neko vrijeme

Selekcijska komisija - filmski kritičar Boško Picula, redatelj Dražen Žarković i profesorica hrvatskog jezika i medijske kulture Ana Đorđić – obavili su oni svoju zadaću još u lipnju, pa danas imamo 78 filmova raspoređenih u 2 kategorije – nacionalnu i međunarodnu. 38 naslova se bori za 4 nagrade međunarodne kategorije. Ovdje su se našli filmovi iz susjedne Slovenije, Srbije i Bosne i Hercegovina, zatim prošlogodišnju branitelji naslova iz Danske i Belgije, iz Južnoafričke Republike, Filipina, Irana, ali i pivopije iz Irske i Češke su dobili priliku za osvojiti nagradu. Upravo veseli činjenica da je svake godine sve više interesa za naš festival, a sudeći po sudjelovanju predstavnika države s najvećom filmskom industrijom, domovine Lucky Lukea, Batmana i Indiane Jonesa, budućnost festivala nije upitna.

Nacionalna kategorija nešto je veća – čak 40 filmova ima priliku osvojiti srca žirija i publike. Dolaze poznata lica iz Gunje, Osjeka i Splita. Ali nije ni Karlovac bez šansi za trijumf – nakon lanijske nagrade Nini Čorak ("Po kinu se grad poznaje" – najbolji dokumentarni film), ove godine čak 6 filmova konkurira za grand prix festivala.

Svi će dobro znaju da se Karlovac i žuta boja javno vole, no mi držimo fige



da se zavole još više uz pomoć neke od nagrada.

Svi ste pozvani na 18. Filmsku reviju mladeži i 6. Four river film festival od 11. do 14. rujna. Bowl your roll!

P.S. posebno hvala gore spomenutoj Nini Čorak koja je napravila veliki posao nacrtaвши kartu (priloženu uz tekst) za sve koji se ne snalaze u osnovnoškolskoj geografiji da lakše nađu države iz kojih dolaze gosti na ovogodišnji festival. Sva umrljana u u boju, morala je još usisavati kinoklub...bravo Nina.

Dominik Strikić

Razgovor s koordinatorima sektora: Filip Božičević

NISAM IH PREVIŠE MUČIO (KAO NEKI)

koliko je zapravo teško odraditi svu pripremu prije samog festivala, ali poboljšani Zibrat se ne da smesti – Ljudi se svakodnevno javljaju na sve moje pozive, svi su dobrovoljci i žele pomoći. Moj cijeli radni dan se sastoji od zivkanja ljudi uokolo. Ipak, meni je malo glupo zvati neke ljude po 5 puta u istom tjednu pa pokušavam to izbjeći. A što na sve to kaže Filipov račun na mobitelu? – tarifa je odlična, 400 minuta poziva prema svim mrežama, pa taman ostane nešto malo za zvanje van festivalnih obaveza.

Ranije, dok sam čekao da Filip dođe, netko se ušuljao u skladište te uzeo majicu i plakate. Pajčicka, zašto puštaš ljude u mikrokino?! Trebala si

Dominik Strikić

Drugog dana festivala i revije, prikazuje se Igor, dječji animirani film američkog redatelja Anthonyja Leondisa. Glavni junak filma trudi se ostvariti svoj san te postati vrhunski znanstvenik unatoč protivljenju ostatka zajednice. Zašto se tomu svi protive i je li on uspio u svom naumu, dođite i otkrijte sami.

Ove godine program započinjemo filmom redatelja Obrada Gluščevića Kapetan Mikula Mali, dječjim akcijskim filmom nastalim u Jugoslaviji. Festivalskoj ekipi je taj film iznimno prirastao srcu iako ga još nismo pogledali, jer je koordinatoriica revije i festivala Marija Ratković Vidaković rodila našeg preslatkog kapetana Mikulu. Malom četveromjesečnom Mikuli ovo je prva dosadašnja revija i festival, ali zasigurno nije i posljednja.

Ana Ivaniš i Elena Cvitković



U umjetnosti trebamo vikati na sav glas!

Tajnovito je pridjev kojem se ove godine može opisati program Revije i Festivala u Karlovcu. Sakrio se (program) kao Sanaderovi satovi, ali sve češća gradska šuškanja potakula su redakciju DuB-a da krene u istragu – konačno, dobili smo potvrdu. Ove godine u sklopu programa na Dubovcu imat ćemo prilike upoznati dvije nađe filmske industrije (ujedno laureate prošlogodišnje revije i festivala). U četvrtak gostuje djevojka koja je oduševila Karlovčane i njihove goste prošle godine sa filmom "Iza Satora" (Behind the tents) te na Bliski Istok odnjela nagradu publike. **Upoznajte Jude Chehab.**

1. Jude, predstavi se čitateljima Dnevnika u boci:

Imam 18 godina i studentica sam filmske umjetnosti u Floridi. Podrijetlom sam Libanonka, te vjerujem kako me upravo Libanon izgradio u osobu i filmašicu kakva sam danas. Aktivno snimam i režiram već 3 godine, iza sebe imam 12 međunarodnih nagrada na koje sam izrazito ponosa. Fokus mojih uradaka je čovjek, njegove emocije, razmišljanja i kultura u kojoj živi. Volim reći kako se radi o "pravom čovjeku"

2. Što za tebe znači film?

Film je svijet. Svijet u koji ulazimo, koji nas privlači i u koji mi ubacujemo druge. U rukama imamo sve instrumente uz pomoć kojih možemo prenijeti određenu poruku, bilo stvarnu ili izmišljenu. O nama ovisi kako će ljudi shvatiti tu poruku.

3. Biografija ti je prepuna različitih interesa (fotografija itd.) pa me zanima kako si se našla baš u filmu?

Oduvijek sam htjela bit drugačija, htjela sam furati neki svoj film i, koliko god otrcano zvučalo, mijenjati stvari oko sebe. Željela sam se izraziti na ovaj ili onaj način, ispričati sve priče koje mogu zamisliti. Nekako prirodno odlučila sam se za medij prema kojem gajim strast i kojim mogu dotaknuti velik broj ljudi – film.

4. Ostvarila si san većine ljudi - zbog svojih filmova proputovala si svijet kroz razne festivale. Koja bi mjesta i festivale izdvojila?

Tokom svojih putovanja, posjetila sam brojna mjesta. Neki su bili mali festivali u svojim samim začetcima kao Dubrovnik Film Festival, neki su svjetski poznati, izrazito cijenjeni festivali – Al Jazeera Documentary Film Festival u Dohi. Svaki grad, svaka država je šarmantna na svoj način. Možda je to do ljudi koje upознаš, možda do filmova koje pogledaš, a možda jednostavno zbog samog sebe i dobre kritike koju dobiješ za svoj rad.

5. Druga godina zaredom u Karlovcu, doduše ne u festivalskoj konkurenciji, promocija novog projekta “Netko iz Beiruta”. Reci nešto o filmu koji će bit prikazan na Dubovcu.

Kao što si rekao, radi se o novom projektu koji se naziva “Netko iz Beiruta”. Iznimno mi je zadovoljstvo što ću moći pokazat taj film ljudima koju su mi prošle godine dodijelili nagradu publike. Radi se o najduljem filmu do sada, filmu na koji sam potrošila mnogo vremena i energije. Željela sam prikazat Beirut kroz oči njegovih stanovnika, ponajprije onih starije životne dobi. Moji sugovornici, kroz svoje životne priče otkrivaju različite poglede na rat, brak, djecu i smrt. Drago mi je što sam uspjela uhvatiti emocije tih ljudi kako se mijenjaju dok oni pričaju svoju priču. Ovaj film mi je iznimno važan jer pokazuje grad u koji sam se zaljubila, koji neizmjeno volim – moj, njihov Beirut.

Detonator trio Funk Fusion Jazz



Na kraju prvog dana festivala i revije ostanite u Šancu na jazz svirci karlovačkog benda Detonator trio. Uhvatili smo članove benda na gaži i malo ih izgnjavili. Pa vam, dragi čitatelji, sada donosimo nekoliko njihovih pametnih izjava.



6. Broje teme koje si obrađivala imaju veze sa životom u Islamskoj zajednici. Jesi li naišla na nerazumijevanje zajednice vezano za teme tvojih filmova?

Moja inspiracija su ljudi, život na Bliskom Istoku, shvaćanje i promatranje okoline u kojoj se nalazim. Sve što me okružuje je uvijek bilo plodno tlo za moje filmove. Nikad nisam pridavala previše pažnje tome što će netko reći o temama koje obrađujem. Smatram da uvijek treba jasno i glasno izraziti svoje mišljenje, treba se suočiti sa stvarima koje su delikatne za prostor na kojem živite – u umjetnosti se nismijemo suzdržavati, trebamo vikati na sav glas!

7. S obzirom da si samostalni autor, koliko je teško raditi bez podrške pravih stručnjaka koju imaju polaznici filmskih škola?

Već sam navikla raditi samostalno, nekako mislim da bi mi sad bilo jako teško uklopiti se u neki veliki tim. Sebe najbolje razumijem, točno znam kako ću šta napraviti i kako sam sve zamislila.

8. Kako ti se sviđa Karlovac i Hrvatska?

Jako se veselim činjenici da se vraćam u Karlovac. Hrvatska je uvijek bila super prema meni, pa jedva čekam vidjet što mi je spremila ovaj put.

9. Najdraži film(ovi)?

Naša majka (Incendies) je film za koji želim da sam ga sama režirala. To je ono što želim od filma, svaka scena me dirne, svaka scena me jača kao osobu, a upravo takve stvari ja želim priuštiti drugim ljudima. Također, moram izdvojiti Ubiti pticu rugalicu i Žed.

10. Poruka našim čitateljima:

Najbolje bi bilo da svi iskoristimo vrijeme u Karlovcu najbolje što možemo. Ovo je super šansa da upoznamo filmaše iz drugih zemalja i da se međusobno povežemo. Nadam se da ćemo se svi zabaviti, a neki se možda vrate kući inspirirani...

Ovim putem pozivamo sve da se pridruže Jude i ostatku žute ekipa u četvrtak, 12.09. na Starom gradu Dubovcu. Odlagajte film, pitajte još pitanja i dobro se zabavite.

Dominik Strikić



Četvrtak, 12. rujna, 21:30

Stari grad Dubovac: Nekad laureati Revije i Festivala, a danas?. Filmska večer s Jude Chebab – Netko iz Bejruta

Vas ste trojica,svako ima svoj različiti stil i kako ste se onda odlučili koju glazbu svirati?

Tomislav Bišćan – Jazz nam je prva okosnica, volimo jazz sva trojica, ali onda te podvrste, npr. fusion, stil koji je mješavina i rocka i jazza, funka i tako. U principu, to je repertoar koji sviramo, uzimamo razne stvari pa ih na taj način onda izvodimo. Ta glazba je stvorena tako da se improvizira i da se na svoj način interpretira.

Kako to da nemate pjevača?

Mario Klarić – Tu i tamo imamo i mi, imamo MC-a, Marino Nuhanović, koji je inače i frontmen benda Udriground. Ali fusion općenito, i ta vrsta funka koju mi sviramo, je baš glazba koja općenito nema vokala. T.B. – Na festivalu ćemo imati vokale, ali u principu je to glazba koja nema tekst, znači samo instrumental. Recimo, ako pogledate na Youtube-u Miles Davisa, već spomenuti jazzer

u 80 – tima, čak je obrađivao stvari od Michael Jacksona, on je punio stadione sa svojim instrumentalnim bendom, tad je bilo vrijeme kad se to slušalo, mislim, pun stadion ljudi koji sluša mjuzu bez vokala. Al evo, otvoreni smo za talente da dodu, za mlade pjevače, da se jave.

Kad ste vidjeli glazbeni program za festival, jel postoji nešto što bi mijenjali?

T.B. – Ne, nikako. Mislim da je program odličan, mislim da će to biti prava reggae zabava, kad recimo, dođe bend od 15 ljudi, gdje svatko radi na svoj način, mislim, to će bit prava zabava.

Ana Ivaniš i Elena Cvitković

Srijeda, 11. rujna 22.00

Šanac: Glazbeni program: Detonator Trio